

domsværdiskat, hvad enten den er begrænset efter § 9 eller den ny § 9 a. Tilsvarende begrænses ejendomsværdiskatten efter reglen i den foreslåede § 9 a for ikke-pensionister som nævnt i alle situationer i forhold til forrige års evt. begrænsede ejendomsværdiskat, uanset om den undtagelsesvist måtte være begrænset efter pensionistbegrænsningsreglen, jf. også bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 3:

Det foreslås at præcisere, at begrænsningsreglen for pensionister, jf. ejendomsværdiskattelovens § 9, på samme måde som begrænsningsreglen for ikke-pensionister, jf. nr. 4, bortfalder ved ejerskifte for så vidt angår den pågældende ejendom. Køber »overtager« således ikke sælgers begrænsede ejendomsværdiskat, men betaler fuld (forholdsmæssig) ejendomsværdiskat for det år, hvor køber erhverver ejendommen. Begrænsningsreglen for boligen finder først anvendelse året efter det år, hvor ejendommen er erhvervet.

Det præciseres tilsvarende, at nedsættelsen ikke bortfalder ved ejerskifte mellem ægtefæller. Forskydninger i ejerforholdet mellem ægtefællerne udløser således ikke den fulde ejendomsværdiskat. Det gælder også ved skilsmisse og dødsfald, hvor den ene ægtefælle overtager hele ejendommen. Det betyder, at skilsmissen/dødsfaldet ikke udløser den fulde ejendomsværdiskat, og på den anden side, at den skattepligtige fremover omfattes af den foreslåede begrænsningsregel i § 9 a.

Særligt hvad angår dødsfald bemærkes dog, at den efterlevende ægtefælle under alle omstændigheder omfattes af begrænsningsreglen for pensionister i § 9, under betingelse af, at ægtefællerne ikke var separerede ved dødsfaldet, jf. lovens § 9, stk. 3. I denne situation bliver den efterlevende ægtefælles ejendomsværdiskat således også fremover begrænset efter den gunstigere begrænsningsregel for pensionister mv., uanset at den pågældende ikke selv opfylder betingelserne for begrænsning efter reglen. Den foreslåede præcision, jf. ovenfor, har ikke indvirkning herpå.

Til nr. 4

Den foreslåede § 9 a til ejendomsværdiskatteloven, fastsætter en grænse for, hvor meget ejendomsværdiskatten kan stige fra det ene år til det andet. Reglen omfatter skattepligtige, der ikke er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 9, dvs. andre skattepligtige end folkepensionister, førtidspensionister fyldt 60 år, efterlønsmodtagere og skattepligtige, der ved indkomstårets udløb er samlevende med en ægtefælle, der falder ind under en af de tre nævnte kategorier.

Ejendomsværdiskatten som opgjort efter §§ 5-7, kan herefter maksimalt stige med 2.400 kr. i forhold til ejendomsværdiskatten for det forudgående år som opgjort efter §§ 5-7 og § 9 a, stk. 1 (eller evt. efter § 9, stk. 1, hvis den skattepligtige det forudgående indkomstår har været omfattet af begrænsningsreglen for pensionister mv. i lovens § 9). Nedsættelse kan dog højst ske til et beløb svarende til det forudgående indkomstårs ejendomsværdiskat, opgjort efter §§ 5-8 og § 9 a, stk. 1 (eller evt. § 9, stk. 1) forhøjet med 20 pct. Ejendomsværdiskatten kan således altid stige med 20 pct. fra år til år.

Det præciseres i den foreslåede § 9 a, stk. 2, 5. pkt., at hvis den skattepligtige i det forudgående indkomstår har været omfattet af § 9 - f.eks. hvor den skattepligtige i den ene år er efterlønsmodtager og det følgende år måtte have genoptaget sin erhvervsaktivitet i et omfang, som afskærer retten til efterløn - begrænses ejendomsværdiskatten i forhold til ejendomsværdiskatten for det forrige år beregnet efter §§ 5-7 og § 9, stk. 1.

Dette gælder også, hvor den skattepligtige i det forudgående indkomstår tillige har været omfattet af § 8 - pga. at den skattepligtige på dette tidspunkt har været gift med en alderspensionist eller som efterlevende ægtefælle har været omfattet af successionsreglen i § 8, stk. 2. Ejendomsværdiskatten for indkomståret begrænses således i forhold til ejendomsværdiskatten for forrige år uden det beregnede nedslag efter § 8 for dette år. Dette sikrer, at ejendomsværdiskatten for indkomståret begrænses i forhold til et sammenligneligt beløb.

Den foreslåede § 9 a svarer til en pristalsreguleret videreførelse af lejeværdiens begrænsningsregel for ikke-pensionister. De 2.400 kr. svarer således til ca. 40 pct. af lejeværdiens 3.500 kr.'s-grænse i ligningslovens § 15 E, stk. 3, hvis denne var blevet reguleret efter personskatteovens § 20 siden indsættelsen i loven i 1980. Der er tale om en stigning på ca. 75 pct. 3.500 kr.'s-grænsen vægtes med 40 pct., idet denne grænse er en grænse for stigning i lejeværdi (indkomst), mens 2.400 kr.'s-grænsen er en grænse for stigning i ejendomsværdiskat (skat).

Den foreslåede begrænsningsregel i § 9 a anvendes ligesom begrænsningsreglen i § 9 for pensionister mv. før forholdsmæssig nedsættelse af ejendomsværdiskatten pga. delvis udleje (§ 11, stk. 1), delvis erhvervs-mæssig anvendelse (§ 11, stk. 2) og nedslag for udenlandske ejendomsskatter (§ 12).

Begrænsningsreglen bortfalder som udgangspunkt ved ejerskifte for så vidt angår den pågældende ejendom, jf. § 9 a, stk. 3. Det vil sige, at køber ikke »over-